

Надію лиш на Бога мати... - Джерело

Написав Шевченко Л.В.

Субота, 30 вересня 2017, 16:14

Чому в житті так мало ласки,
кохання ніжності й любові
до брата, до сестри, до мами-
лиш докори, повчання, гордість?
-А пам'ятаєш ти вчинив твк?
-Чому мене отам залишив?
-Чому мені не допоміг ти?
-Чому мене не заспокоїв?
Чому в житті так мало друзів?
Чому так тяжко в нім радіти?
Чому у світі цім казковім
тобі із заздрістю дружити?
Ми все чекаємо від інших
та їм в усьому дорікаєм
та лиш у ставленні до інших
чомусь нічого не міняєм...
Чому у цім великім світі
себе ні в чім не дорікаєм?
-Чому того в біді залишив?
-Чому тому не помагаю?
-Можливо міг би я з любов'ю
до інших часом повертатись,
можливо міг би я навчитись
від Бога лш прощення ждати?
Людей потрібно всіх любити,
людей потрібно всіх прощати
і на людей не нарікати-
надію лиш на Бога мати!!!
СЛАВА БОГУ!!!